

1
causerier over "Kavalerboligen"
gennem ca. 200 år!

Kavalerboligen blev bygget ca 1730.

Der var oprindelig kun 3 Lejligheder i hele Bygningen.

~~Inden~~

Først en overfladisk Beskrivelse!

I Kældrene var de store Køkkener — Forrådskamre — Køl og Brændselstuen — Vaskekælder — Huskekamre — Folkestuer o.s.v. og der nede boede Røtterne!
(Selvfølgelig var der da også Røtter ovenpå — men de havde deres "Familielev" i Kældrene) — Så sent som i 1927, da vi flyttede ind i Nr 23 var der stadig — en masse Røtter, men, da jeg gennem hele min Barndom i Nyboder, havde været vant til endnu flere Røtter, generede det mig ikke særligt, det er jo bare, at tage sine Forholdsregler!

Stuesagen var jo den fornem-

me Del — højt til Loftet — store Værelser — herskabeligt!

På 1ste Sal var Sove- og Børneværelser! + Domestikafdeling.

Men Loftetagen —, den var, endnu da vi var flyttet ind, en Oplevelse!

at stå i den søndre Ende, og se ned, eller hen gennem det høje åbne Loftsrum med de skønne svære Bjælker — det var monumentalt!

Og gik man så hen gennem Loftet — fik man en virkelig god Tur!

Hver Familie havde sin Gulvplads til indrangerede Ting og Sager. En enkelt havde slået en Briststreg udenom sit "Gode", men ellers var det bare et stort Loppemarked — dog — stærkt præget af Ejerfamilierne!

Gik man helt ind i den nordre Ende (for der var ingen standsen der "Skure" som nu) kom man til et lille primitivt ind-

rettet Værelse! — Der var lidt Mø-
der — en lille bitte Stakkeovn —
et Faldør, forbrændt med Jerichaus
Leflighed medmindre, samt den
lille Klokke, der hørte til!

Det var Elisabeth Jerichaus Adeliær!

— 10 —

Nu vil vi så følge den sydlige
Leflighed op gennem Årene!

1784 flyttede Overforstmaster
Hvon Linstow ind, og boede her til
sin Død 1823. Han fik Kongelig
Bevilling til at indrette sit eget
Gravsted i Folehave Skov!

Han anlagde da 8 Skovveje som
mødtes, hvor hans Grav skulle
være! I de 7 mellemliggende Tre-
kanter plantede han 7 for-
skellige Nålev^{træ}arter! I dag eksis-
terer der kun 6 veje.

I dag kaldes hans Gravsted
"Dødemandsgraven" — og er et
yndet Mødested blandt Ung-
dommen!

Alt om v. Linstows Virksomhed
her, har P. L. Nielsen fortalt på det
møde, jeg sammenkaldte til i "Langesa-
len"! Mødet er referet for sig-bag i!

Efter m. Linstow fulgte Forst-
råd Schæffer. Senere gik det over
til at blive Gartnerbolig. Sidst
Gartner-Nielsen med en stor Plan-
teskole. Hans Elever bragte mi
Pagernes Værelser.

Efter Gartner Nielsen kom Bir-
kedommer Boesens Enke til at
bebo den søndre Lejlighed, men
den var allfor stor - så hun
delte den.

Frå Boesen havde en Slægtning
Oskar Holm - Sønnesøn af
Jacob Holm som stiftede „Ja-
cob Holm“ (senere „Sønner“).

Selvfølgelig skulle Oscar, til-
ligemed alle de andre Fædre
ind i Firmaet; Uddannelse, indve-
dte Sprog og Peyser, behøvedes ikke,
det hele gik jo „af sig selv“! - Ja-
men det går altså alligevel ikke
at drive et stort omfattende Fir-
ma, - uden selv at gøre en Ind-
sats.

En Dag skete det! Den store Falit!
Oskar Holm og alle Fætrene mistede alt!
„Trepilelågen“ ved Dyrehaven - Køre-
løjet med Husk i Livre ^{ny} Pærken alt - alt!

Oscar og Fru Hildeborg Holm blev
hvidhårede på en Uge (de var 35 og 45 år)
Tre dejlige men forvandede Børn, hav-
de de.

Da var det, at „Tante Ulla Boe-
sen“ trådte til!

^{x til}
^{Holms} Hun delte sin store Lyglighed!
Først invitede hun^x en selvstændig
lille Lyglighed med „Gårdstrap-
pein“ som „Egen Indgang“
Så fik Familien „Holm“ dog
„Tag over Hovedet“!

Oscar Holm nedsatte sig som
Billedskærer! — Han lante „Stald-
karlens“ Værelse i den store, lange
Hest^{stald}, som nu var som, efter at
militæret var flyttet bort! — Der
var ingen Varme i det lille Værel-
se. Den havde Hestene jo leveret, og
der var heller ikke ret meget Lys —
det lille Vindue sad så højt oppe!

Men han havde Talent, og, efter-
hånden blev han også meget dygtig
til det tekniske. Han lavede man-
ge meget smukke Skåle, Øsker - Gave-
ting og Stole! Men det var svært at
selge det!

Deres Glæde og Stoltthed, var, Børnene! Tre pragtfulde Børn — addammelse kunne der jo ikke blive meget af — men de klarede sig fint alle tre! — Og de har et meget smukt Familiesammenhold! (Nu er der kun Datteren tilbage)

Nå, men da Børnene var „fra Hånden“ — — Og gigten længe havde plaget Forældrene (Fuglsigheden i Kavalerboligen og Smutluffen) flyttede de Alderdomshjem!

— 0 —

Nu var Lægtigheden imidlertid blevet en selvstændig Lægtighed — og den blev lyet ud til Lærer og Kordegn L. Kroger! Han havde en fantastisk, en strålende Hone! — Men meget besværlig for ham! — Han måtte avertere i de stedlige Aviser: at det var på egen Risiko, at give hans Hone Kredit! — Og det er slemt, i en lille Provinsby! — Men få' år efter døde hun, — og han var da så plaget af Gigt, at også han døde ret ung!

Endelig blev der i

1948 (hvor jeg)

lagde Centralvarme ind i
Oskarboligen!

Endelig blev det løst og
rart, at bo der!!

— 02 —

Lejligheden blev efter Krogers
Død — lejet ind til Museums-
bestyrer, Konservator Henning
Scheel! Der — ved sin Afgang
som Leder af "Jagt- og Skov-
brugs-museet" (og dets Opret-
telse) måtte fraflytte sin
Ejendomsbolig i Nr 21, da han
blev 70.

Efter Henning Scheels Død
for Forfatteren Harald Herdal
Lejligheden (Nr 23^B)

— 02 —

Jeg vil nu fortælle om Fru Boesen!

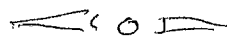
Hun var et af sødeste og fineste
Mennesker, jeg har kendt!

Alle gode Egenskaber boede i hende, og "oliktærede al hendes Færd"!!

Thün var rørende sød mod os da vi i 1927 lejede Halvdelen af hendes Lejlighed! ~~for~~ over Thün selv havde lavet sig en hyggelig lille lejlighed over Holms Lejlighed

Thün var som en Mor for mig (jeg var 32 år) - og lærte mig meget nysligt i det daglige (f. Eks. at lave lækre "Vassapjer" af Kar-
set Uld og kasserede "Sommergar-
diner (jeg bruger dem stadig — Ulden var fra Anholtte får)!

En lille Oplevelse!

En Dag fik min Mand og jeg at vide, at vi havde fælles 5 te Tjroldfar! — nemlig Rektor for Ribe lathedralskole Christen Friis! Manden, der fortalte os det, var Lektor Friis Petersen, som selv også nedstammede fra Christian Friis i Ribe!

Straks løb jeg op og fortalte

det til Fru Boesen — og — takk
 hun var født "Frøs" — og —
 Christian Frøs i Ribe, var hen-
 des 4de Tjroldefar!

"En lille Episode" som viser hen-
 des "moderlige" Godhed!

Det var mens Hørsholm i fem År
 var Garnisonsby for en Eskadrons
 Husarer. — De blev indkvarterede
 hos Borgere, der havde god Plads.
 Hestene installeredes naturligvis,
 hvor nu "Jagt og Skovbrugs-
 museet" er — i Stalden!

Fru Boesen havde fået den
 dengang unge Løjtnant Gustav
 Brühl (senere Skovrider — Kammerherre
 Kongens Jægermester Brühl) i
 Indkvartering. — Når
 Brühl om Eftermiddagen kom
 hjem fra Manøvre, — stod der,
 på hans Værelse — en svingene
 Portion Havregrød med et Glas
 Fløde til — og — når det var
 spist — som Befrømming — en
 stor Napoleonskage!

Brühls Oppasser blev syke og fed!

Men altså — Efter at Holms havde fået en fjerdedel af Fru Boesens Lejlighed, syntes hun stadig, at Lejligheden, var alt for stor! Derfor indrettede hun sig i en lille hyggelig Lejlighed ovenpå Holms!

Og da var det, at min Mand og jeg var de heldige, der fik lov at få den resterende halve (af den oprindelig) Lejlighed! — Som Lejere hos Fru Boesen.

— o —

Forøvrigt var min Mand netop på det Tidspunkt — Skovrider i Skovdirektoratet, — med bl.a. Ka-
valerboligjerne „under sig“!

Derfor: Hvis Lejeren hos Fru Boesen ønskede at fælde et Træ i Haven, skulle Fru Boesen skrive ind til Skovrider A. Gram i Skovdirektoratet, og bede om Tilladelse til at fælde Træet!

— o —

Efter Fru Boesens Død, — lejede vi den Lejlighed vi bebodde + Fru Boesens Lejlighed over Holms — som min mor så lejede af os!

En pudsig Oplevelse!

Det ringer på Døren — en fremmed
 Herre står udenfor: „Mit Navn er
 Harald Høgsbro — jeg er ansat hos
 Overretssagfører Manicus — Hansen
 og vil spørge Dem, om jeg eventuelt
 kan leje et Værelse hos Dem?“ —

„Vi har da ingen Værelse til leje!“
 — „Ney, men jeg tænkte (og med
 en stor rund Håndbevægelse) at
 her måtte være en Masse Plads“
 — Min Mand kom ind — og —
 Høgsbro kom ind med i Stuen!
 Da han gik — havde han lejet
 2 Værelser — og — fået Løfte om
fuld Post!

Vi troede jo, han ville sige
 hjem i Week-enden til sin Kone
 og de to små Drenge, han havde
 fortalt os om — Men det gjorde
 han ikke! —

Han var her også i Jule!!

Men da Jessie Hansen døde (1935)
 og vi flyttede ind i hendes Lejlighed
 i Kavalerboligen Nr 21! — Flyttede
 Høgsbro ind i vores Lejlighed!

Efter at min Mor, på Grund af
 Gigt, var flyttet ned i "Caritas"
 i Rungstedt — Blev hendes "Del
 af vores Lejlighed - selvstændig - og -
 blev lejet til Sekretær i Jørgeske-
 ret, Komponisten Jørgen Bentzon

Harald Høgsbro var blevet Forret-
 ningsmand — Han handlede med
 "Gummivogne" til "Landbrug!"
 Det krævede Plads til "Brødvogne"
 Og han flyttede!

Efter Høgsbro boede forskellige —
 men så kom der igen en Dommer
 — nemlig — Dommer Mørck!

Jeg kendte ham ikke! — For
 vi var 1940 flyttet ned i den nye
 Skovridergård i Folehave Skov!
 Efter Mørck kom Dommer
 Münzen — og

Nr 23 var blevet Embedsbolig
 for — Dommeren i Hørsholm!

Selve Lejligheden var kommet
 ind under
 "Justitsministeriet"!!

Vi boer Dommer Carsten Jepsen
 her! Men Lejligheden er ikke
 Embedsbolig mere!

Midterlylig heden!

Om skal vi se på den store
herkabelige Lejlighed - Nr 21!

Allerede Trappene op til
"Kommandobroen" (som vi kalder
"den") er finere end de andre Trap-
per - den er af flandsskandsk
og gelændet af smukt
Smedejernsarbejde!

Det er i Sandhed - blyfslejlighede-
den!

Og det var da også - mens
Militæret lå her - General
Lytzen, der boede der!

Men da Militæret flyttede
herfra, og Generalen senere døde,
flyttede Generalinden og hendes
to Døtre ind i en Del af Jeri-
chans store Lejlighed!

= 10 =

"Generalslejligheden" blev derefter
lejet ud til Frk Jessie Hansen (af
"de adelige Hansen'er" som senere
tog navnet "Grün")

Jessie Hansen elskede Dyr -
hun havde mange Katte om sig,
og de havde fine Navne - som

"Gyldestjerne" "Høvejerte" —
 "Sønervide" o.s.v. — Her mis
 havde sin Silkeseng med Sløj-
 fer og Gardiner for! Hun hav-
 de også små Fugle, der fløj
 frit omkring i Stuerne, og
 sommeider blev fanget og
 spist, af de "slumme" Missekal-
 der!

Jessie Hansen havde 2 Køre-
 heste — "Drost Peder" og "Drost"

Engang så hun en Mand kom-
 me brækkende med et gammelt
 Qq i Alleen — "Hvor skal De hen
 med den gamle Hest" — "til Slag-
 deren" — "Skal det stakkels
 Dyr slås ihjel — så vil jeg købe
 det, så du kan få det godt, på
 sine gamle Dage"! — Manden
 har nok fået den godt betalt!

Hvis et Barn blev døbt
 "Jessie" — Kom der en Bank-
 bog med et pænt Belfø til Bar-
 nes!

Der hørte $2\frac{1}{2}$ Adland Have til
 Jessies Hs Lejlighed, og hun havde
 en dygtig Gartner til at passe
 den. Han sørgede altid for, at

der var rigeligt af Blomster - Frugt
og "Grøntsager" - men alligevel
kunne de jo ikke bruge alt det
Haven producerede!

En gang imellem stillede de
så et stort lang Bord op - i
Alleen - og på Bordet lagde
de så friske bløde Frugter -
Grøntsager og Blomster!

Alle kunne læse af
Bordets Hertiligheder - til der
ikke var mere tilbage!

Hvert år havde hun et lille "Juletræ"
i en Urkpotte. Når Juleen så var slut,
gik hun ned i Haven med Gart-
neren; - udpegede et Sted, og sagde:
"Jørgensen vil de please Juletræet
der!" - med det Resultat at -
da vi flyttede ind (1935) efter Jessie
Hansens Død - stod der fyrrertyve
Rødgraner - i fyrrertyve forskellige
Aldre - spredt over hele Haven!
(det største fik lov at blive "Jule-
træ" en gang til!

Da Jessie Hansen død, - blev hun
i sin Kiste kørt rundt i Hørs -

holm, og, ved de Steder, hvar
holdt mest af — holdt de stille —
og en lille Blomst blev lagt!!

— 0 —

Det var altså os, der var så
lykkelige, at kunne flytte ind
i den skønne endnu udelte Lej-
lighed! Der var 12 Værelser, og
vi fyrede i de 8 hver Dag (med
Brænde). — De 2½ Ad Land Ha-
ve — de mange Stakke Brænde
der skulde oparbejdes — den
store Lejlighed, der skulde „holdes“,
Så — selvom vi havde so-
dygtige tyske Piger, så kneb
det!

Men så kom der en Dag
en „Tigger“ (det var almindeligt
dengang) — jeg sagde, som jeg
allid sagde: „Kom igen imor-
gen tidlig kl 7 — så kan De
få Arbejde i Haven (eller Brænde).“
Han kom — og han blev hos os
3 år! Han var mejeriuddannet,
og det bedste, han vidste var, at
møde og polere, at skure og strøpe
— tillige var han, når han fik
min Mands hvide Sommeruni-
formsjakke på (min Mand var

"vokset ud af den") den fuldendte
 "Bütler".

Når vi var på Ferie, eller min
 Mand var konstitueret i et an-
 det Embede, — lånke Fk. Wes-
 senhobz ham, — Tilslidst be-
 holdt hun ham!

— 10 —

Der var ikke indlagt W. L. end-
 ne. Så vi måtte, oppe fra Soverværel-
 serne (med små Børn) — ned i Går-
 den — over Gårdspladsen — om-
 bag det lille gule Hus! (Jessie
 Hansen brugte en Kørvestol med
 indlagt Tølletpand)!

Derimod havde vi et rigtigt
 Badekar på "Løvefødder" og en
 Holbørbeklædt Hækelovn, som
 leverede det varme Vand!

Da min Mand 1940 blev ud-
 nævnt til Skovrider på Flers-
 holm Skovdistrikt — flyttede
 vi ud i den nybyggede Skovri-
 dergård!

Vores Lejligheden blev delt!

Arboretet fik Kontorer i Stue-
 i Stueetagen og Konservator Hen-
 ning Scheel fik øverste Etage¹⁹⁴² som
 Embedsbolig, da han foreskød
 Indretningen af "Jagt og Skovbrugs-
 museet", og blev dets Leder! — Se-
 nere, da Scheel var fratrådt og
 var flyttet hen i Nr 23. — Fik
 Dr Knud Paludan¹⁹⁶² (der afløste H.
 Scheel som Leder af (Museet))
 Embedsboligen på 1ste Sal i 21.
 Samtidig havde P. C. Nielsen fået
 Stueetagen i 21 til Bolig. 1953.

◀(O)▶

Nu kommer vi til den, efter min
 mening, interessanteste Del af
 Kavalerboligen!

Jeg vil straks sige, — at det er
 et stort Plus, at denne Ende
 altid har været den fattige Del!!

Der har aldrig været råd til
 "Forbedringer" eller "Modernisering-
 er! Man har været nødt til
 at beholde den skønne gamle
 Trappeopgang, der i rolig Harmoni
 og Bredde fører op til 1ste Sal! —

Man har været nødt til, at beholde de høje Paneler, nogle går helt op til Loftet, — og de brede Tømmerske Gulvplanter med de håndsmedede Søm, — de gamle sønårudede lidt grønblåe Vinduer, — og de tunge trehængslede Døre med runde Messinghåndtag!

Og ovenpå i Domestikafdelingen har de bevaret de gamle Smedjern "slå Slåen for"

Endelig er der i Stueetagen et enkelt Tapet bevaret! (det skal forestille, at man sidder i et lyst-lus, hvor Roser og andre Planter smør sig ind og ind mellem Tremmerne)! (7-2-87 nu har National-tapet er dækket museet hentet det!!) af plader med nyt Tapet.

Det var Maleren Folger Jerichau — (Søn af den berømte Billedhugger Jens Adolf Jerichau — og hans ligeså berømte Hustru Elisabeth Baumann), — der fik den nordlige Ende af Kavalerboligen.

Efter mange Års Rejser i Udland-
del, havde han giftet sig og stif-
tet Familie! — Nu måtte han stå
sig til Ro herligemme!

Fattige var de!

Lejligheden bestod af 16 Værelser,
Hestestald til 10 Heste (den
store fine Midterlejlighed havde
kun Plads til 4 Heste)!

Selekøjskammeret + Staldkarlens
Kammer — blev lavet om til
Atelier! — —

Men alle de andre Værelser —
De dannede Lejligheden!

Familien Jerichau beholdt selv
den nordligste 1ste Salslejlighed i
Forbindelse med Atelieret!

I Året 1900 døde Holger Jerichau
kun 39 år gammel!

Det må have været for Fru Je-
richau — også økonomisk — at
siddet tilbage med 3 Småpiger og
en lille Dreng! Lykkeligvis havde
de kun megen fornem og velha-
vende Slægt!

<10>

Da vi i 1927 flyttede ind i Karaler-
boligen (nr 23) boede den gamle Fru
Jerichau og to af hendes Døtre —

Elisabeth og Lilla i Nr 19.

Den ældste Datter var gift og boede i Frankrig. — Hendes Søn var død 1916, 24 år gammel!

Han var en meget lovende ung maler! Desværre led han af Depression, og i et sådan Anfald — skød han sig!

Min Bror var en meget god Ven af ham, men det var ikke på Malerkunsten de mødtes, men i Musikken. De var begge Tilhængere af "Tolv-tone teorien".

På Grund af dette Venskab var Familien Jerichau de første, vi besøgte, da vi flyttede ind i Høvalerboligen.

Jerichauerne var hjertens godekærlige — opofrene — dybt religiøse — og — det helt dominerende — de var Kunstnere! I Sind og Sjæl og Tanke — Kunstnere!

De var den sødeste Blanding af ilbre Børn og indbildt Voksne! Deres stærke Temperament havde de nok fra deres tysk-polske Farmor.

Elisabeth Baumann, Jerichau.

Efter Fri Jerichaus Død, var Ottene så alene tilbage! — De havde lidt svært ved at klare det!

De var begge to små og meget sprinkle især Lilla havde meget muskelsvage Ben, og hun var Tågbenger! I Hjemmet kravlede hun ofte især, når hun var træt! Hun lignede en lille Fugl, der kom trippende let og gratiøst!

Engang da Lilla skulle til Tandlægen gav Lisbeth hende lidt Penge med, — så kunne hun, inden drikke en kop The på Hotellet (hvad der var en stor Oplevelse) eller tage en Vogn hjem!

Mens Tandlæge Schön behand- lede hende, fortalte hun ham det, og Tandlægen blev så rørt, så han gav hende lidt Penge — så hun både kunne drikke The på Hotellet og køre hjem bagefter!

Efter Behandlingen gik hun ned til Herrekviperingshandler Wil- ladsen, — hvor hun købte det fine- ste Slip, han havde; og det gik hun op og gav til Tandlægen! — så sprælle-hoppede hun let og glad hjem uden at blive træt!

De to Søstre havde et voldsomt Temperaments — og det førte til "Dagens Orden", at de skændtes, så Huset rystede! Når de var i det Hjem, lavede de Mad i hver sit Køkken.

Udadtil var de dog altid Set!

Der var ingen Form for indvendig Afløb oppe fra 1ste Sal — der var kun en stor Tragt indvendig under et af

men
i Das
i det
ille
jule
plus
i
Havend Pindstærne, med nedløbsrør til Havens Kloakerør. Da vi jo ~~ikke~~ har de "W.C." var det andet der blev holdt i Trakt, Jeg husker den hårde Vinter 1942 da nedløbsrøret frøs til, og det løb ovenud!

I mange År havde Jerichaus en Kampador Schäferhund "Byørn" — Byørn var "farlig" — (den havde engang bidt Apotheker Scheels Hund ihjel). Da "Byørn" døde, kunne man i lang Tid derefter høre Lisbeth gå fra Træ til Træ med "Byørns" tunge "Kotøjer"!

◀ 10 ▶

En lille Beredning!
Det var en trykkende varm augustaften! — Fru Boesens

Kakkelovn ~~Stakkelovn~~ var blevet
fuldstoppet af Papir — hun satte en
Tændstik til — — den fede Røg
gik op gennem Skorstenen — rulle-
de ned ad Taget som tykke Pøl-
ser ~~ned ad Taget~~, og lagde sig
til Hvile i Alleen!

Brandvæsnet blev alarmet
fra ikke mindre end tre Steder!

„Kavalerboligen brænder“

De kom med stor Udrykning
og Folk strømmede til! — Flest
mede fra Strandvejen kom de, for
at se Kavalerboligen brænde — og
for at få en kedelig tung Angst-
aften til at gå!

Nå, Sprøjterne kørte jo hurtigt
hjem igen, — men det varede
længe, inden Folk spredtes igen!

Da jeg, sent om Aftenen, lif-
tede mine Hinde, fandt jeg,
stående op ad et Træ — det be-
rømte Billede af Billedhuggeren
Jens Adolf Jerichau, malet af
Sønnen Holger Jerichau!

„For det Billede — vores kæreste Ege-
målke da ikke blive brændt“

at besøge Jerichaus var en Oplevelse,
og en Tilkidsberbering!

De havde skønne gamle Møbler,
pragtfulde Malerier og Skulpturer
og mange Minder fra deres Teyser! —

Men — ind imellem var der en-
bragt forunderlige små Sløffer og
Bånd — og visne Buktetter! I En-
dreen var der mange årgange Jule-
dekorationer!

Jeg oplevede engang en uforglem-
melig Fest hos dem! Det var Eli-
sabeth der blev et rind år.

Der var dækket et langt meget
festsigt Bord! — Vi var mange —
(og vi var ikke indbudt)!

Mange smukke Taler blev der
holdt for Elisabeth! — Til sidst
stod hun selv op!

Til hver af os ^{der havde bånd for hende} havde hun
en Slags Neuroprin — hun havde
ingen Manuskript — hun bare
stod der ^{led} (~~og Inspiration~~) og var lyk-
kelig — og fandt noget godt og smukt
frem hos hver af os!

Da jeg en måned senere kom op til dem, stod
Fødselsdagsbordet der endnu — støvet
vissens —

I Lyglicheden under Jerichaus boede endnu da vi flyttede ind i Nr 23 Dyrslæge Grundst, Docent ved Landbohøjskolen! — Men jeg har aldrig set ham!

Efter at hans Kone var død, blev han sør! — han lukkede Skodderne og isolerede sig fuldstændigt!

Da han så døde, og man åbnede Skodderne, så man, at der alle Vegne hang Spindelvær med fra loftene — som Gardiner —. Kun var der "Gange" fra Sengen!

— 0 —

Efter Dyrslæge Grundst's Død fik Agnete Henry Olsen Lyglicheden — I "hendes Tid" blev Køkkenet flyttet op — og der blev installeret

W.C.

Må boe jeg her!

— 0 —

I Stuen til højre og Værelserne ovenover — flyttede General Lytzen ind, da Militæret var flyttet til næstved!

1868

Da vi 1927 flyttede ind i Nr 23 var Generalen - Generalinden og den ene Datter døde! Men den anden Datter Elisabeth på 73 år fik vi da mange års fornøjelige Bridger med. Vi havde fast rigtig Bridge med Frk Lytzen og Hammerherre Dons, som ejede det Hus, som Koncerthof Friis nu ejer på Sdr. Jagtvej

Frk Lytzen var fornem i Ordets allerbedste Betydning!

Der var en forfinet Kuvetoisi mellemende og Hammerherren - som var meget charmerende!

~~Efter Frk Lytzens Død 1934~~

~~Der var en indædning i sin sidste tid~~

Efter Frk Lytzens Død - flyttede Efterskrædende Dybdal - Enke efter Københavns Borgmester, Politidirektør Dybdal! ind i Nr 19. - Hun havde et Par meget "højhalsede" Døtre! - og - ja - hvordan det kunne det dog gå til! Hun må have mødt "Kejseren" fra Isterød - og blevet så bjerget af ham, så hun silsiddst flyttede ind til ham i Isterød!!

Hvem "Kejseren" var?!

Han var "Patriarken" med en Række
 af flotte Sønner — der alle ernæ-
 rede sig af — hvad Naturen gav
 dem — — Krybskylderi — Skovty-
 veri — Fiskeri — o. s. v.

Det var selvstændige Mennesker —
 Skoven var ikke Uvenner med
 dem. Og det handlede, at de rin-
 gede til Skovridergården og meldte —
 at — "den eller den" var brødt der og der"
 hen med Bøsse og Sæk! — Det slog
 aldrig fejl — "den og den" var "der
 og der" — når "Skoven" rykkede ud!

De tillod ikke ~~at~~ "uvælgkom-
 mende" at "arbejde" i "deres" Skov!

Engang bed de Præt af en for-
 maaelig "uvælgkom mende"!

Til gengæld tog de det med "opreyst
 Pande" — når de fik en endog tem-
 melig stor Bøde. — Når de havde be-
 gået Ulovligheder i Skoven —
 "Det var Spillet's Regler"!

Sådan var "Rejseren" og hans Søn-
 ner! — Men — Statsrådens
 "højhalsede Datter!"

Efter Dybdals kom Etatsrådinde
Theisen herind i Nr 19. Hun havde Dat-
 teren Else Theisen — som snart blev
 ene! Frk Theisen elskede sin Hare der
 lå langt Blødsøen! Og hun tilbrag-
 te al sin Tid i Haven!

Helt fra Lytzens Tid — havde
 der været en Jernvindetrappe fra
 Høkkene — op til Soverværelserne
 ovenpå — Men — da Frk. Teisen ikke
 havde Brug for de Værelser ovenpå,
 blev Vindetrappen fjernet med, — og
 der blev lavet en lille selvstændig
 dag Lejlighed deroppe! — Som —
 blev lejet ind til Frk Sigbrit
Barth Thidberg! Datter af Post-
 mester Høstlejer Thidberg!

Hun kunne komme slentrunde
 ind til mig (vi brugte nemlig ikke
 at låse Døren dengang) — sætte sig
 op på Høkkenbordet, dingle med
 Benene — og grine! Så vidste jeg,
 hun havde oplevet noget sjovt og
måtte ind og fortælle mig det!

Frk Thidberg havde et eller andet
 galt med Maben, og måtte ofte
 "sluge Slangen" for at få Maben
 skrent, — Men det var svært for

hende, at gøre det inden Hjælpe! Så havde' hun en lille Spørklokke - når hun ringede med den, og der var fantastisk gennemtrængende, bedt det, at nogen skulle komme [&]regl og hjælpe hende! Det var som en af mine sønderjyske Piger (Søstre) eller dem begge! For Deres Værelser stødte op til hendes Lyghed!

Den gang kunne man gå gennem hele den første Etage af den brede gang, når den ikke var låst (hvad den sjældent var)

For forigt elskede ^{PIGERNE} de, at komme ind til hende! Hun lærte dem så mange små Sange, og Sønderjyder elsker at synge!

Hun havde også noget med, at hun "tabte sin Vaskeklud ind ad Vinduet", når vores Børn var i Haven! — Så lød Klokken — og en lille Skriv, blev hørt med! Børnene styrede derhen, — for der var jo Chokolade i Skrive! En gang hørte jeg Kirsten (som var kommet først derhen) sige til Gytt: "Det var kedeligt, der kun var 2 Sdykker, Havde der været 3 - havde du fået det ene (et søsterligt Argument)"

Sommetiden blev de bedt op til hunde, og så stormede de derop!!

Jo — "Thiiba" var herlig!

Mr og Frk Barfod afløste Frk Thidberg.
Deres Far havde været Præst i Sørholm, men tog sin Afsked, da Præstløffet var imod hans Overbevisning!

Det var stille beskedne mennesker.
De var en levende Kopi af Maleren Grant Woods "American Gothic"!
Da hun døde, flyttede han hen til en Søster, der var gift med arkitekten Borch!

Lejligheden blev Kristode —
Baliq for Skovfoged Følting —

— 505 —

Spøggeri.

En mørsk ung Dame, der var Gæst hos Fru Boesen (1920) og boede i et Værelse ind mod Haven - fortalte - at hun i Aftenskøjningen havde set 20 fornemme Herrer i gammel dags Uniformer - spadserende i Haven - iverigt gestikulerende. Efter Beskrivelsen af Uniformerne mener man, det var Struense og Brandt. Der jo har boet her!

Da vi flyttede ind i Havaherboligen og havde Sovværelse ind mod Alleen, hændte det, at jeg vågnede ved, at høre en Vogn dør blive smækket i! Vognen holdt ved Jerdgangen til Slots Haven. - Jeg tænkte: "Det er nok Hardsvig Frisch der kommer sent hjem med en Drosche, - og ikke vil køre helt hen foran sin Dør!" (Han boede i "den gamle Skole, lige om Hjørnet). at han kom i Drosche med Hest for, var ganske normalt i 1927! - Denne Oplevelse gentog sig et Par gange - men det måtte han jo om! - Men - en Dag da jeg sad hos Lisbeth Jerichau - og vi talte om Spøggerierne på Follhavsgård - sagde hun: "Ja, De har vel hørt

